

βαυκάλ.) Ἡπ. 2) Ἐρεθισμός, ὀργή, θυμός Πόντ. Σάντ.): Ἐφ' ὅσον ἀθέραν ἔσ' (ἄφησέ τον, εἶναι εἰς τὸν θυμόν του). 3) Ἐπίδρασις, δύναμις Πόντ. (Οἶν.) Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ζάκ. Ἰκαρ. Κεφαλλ. Ρόδ.

ἀθήρι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀθήρας.

Τὸ ἐκλεκτότερον μέρος πράγματός τινος: Τ' ἀθήρι τοῦ ἡμιτισσαρεῶς.

ἀθεριάζω ἀμάρτ. ἀθεραζομαι Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀθήρας.

Πάσχω τὸν λαιμόν ἐξ ἐπικολληθέντος ἀθήρος στάχυνος, κυρίως ἐπὶ ζώου, σπανιώτατα δ' ἐπὶ ἀνθρώπου: Ὁ ἀπ-παρος ἀθεράσθηκεν. Ἡ μοῦλα ἐν' ἀθερασμένη.

ἀθερίνα ἡ, κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.) ἀθιρίνα Λυκ. (Λιβύσσ.) ἠθερίνα Ἰος Πόντ. (Οἶν.) ἠτερίνα Πόντ. ἀφρίνα Ἡπ. ἀθέρ'να Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἀθερίνη. Ὁ τύπ. ἀφρίνα κατὰ παρετυμολ. πρὸς τὸ ἀφρός (ιδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογραφ. 10 (1929) 205).

1) Ὁ ἰχθύς ἀθερίνη ἢ ἀθερινός, ἀθερίνη ἢ ἔψητος (atherina hepsetus) τοῦ γένους τῶν ἀθερινῶν (atherinae) τῆς τάξεως τῶν ἀκανθοπτερυγίων (mugiloidae), ἀλλὰ καὶ ἄλλα εἶδη τοῦ αὐτοῦ γένους, ὡς atherina boyeri, atherina mochon κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. Τραπ. κ. ἀ.) Πβ. θρίσσα, σμαρίδα, χαψί. 2) Ὁ ἰχθύς σμαρίς Κρήτ. Κύπρ. κ. ἀ. 3) Ἡ λεπτή σμαρίς Κρήτ.

4) Μεταφ. τὸ εἰς λεπτότατα τεμάχια κομμένον κρόμμυον Κρήτ. [**]

ἀθερινεῖα ἡ, Ἰων. (Κρήν.) ἀθερ'νεῖα Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀθερίνα.

Δίκτυον πρὸς ἄγραν ἀθερίνης ἢ μικρῶν ἰχθύων: Ἐπασα εἰς ἀθερινούς μετ' ἡν ἀθερινεῖα. Συνών. ἀθερινεῖο, ἀθερινίστρα, ἀθερινόδιχτο, ἀθερινολόγος, ἀθερίνους II. [**]

ἀθερινεῖαζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀθερίνα.

Ρίπτω, χρησιμοποιοῦ τὴν ἀθερίνην ὡς δόλωμα: Τὰ μονδιάσματα ἀθερινεῖσάμενε γὰρ ῥίξωμενε τὴ νύχτα τὰ σκοινιά (μονδιάσματα = ἡ ὥρα τοῦ λυκόφωτος). Πβ. ἀθερινόδωλα.

ἀθερινεῖο τό, Θράκ. (Σηλυβρ.) ἀθιρ'νεῖον Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀθερίνα.

Ἀθερινεῖα, δ ἰδ.

ἀθερίνι τό, ἀμάρτ. ἀθ'ρίνι Χίος

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀθερίνα. Ἐν Λεξ. Λάουνδ. ἀθερίνιον.

Ἀθερίνιος I, δ ἰδ.

[**]

ἀθερινίστρα ἡ, ἀμάρτ. ἀθ-θερινίστρα Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀθερίνα.

Ἀθερινεῖα, δ ἰδ.

ἀθερινόδιχτο τό, Ἰων. (Κρήν.) Κύθν.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀθερίνα καὶ δίχτυ.

Ἀθερινεῖα, δ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Γὰρ τὰ πιάσης τοῖ ἀθερινούς χρειάζεται ἀθερινόδιχτο Κρήν.

ἀθερινοδόλωμα τό, Σίφν. ἀθερ'νοδόλωμα Σίφν

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀθερίνα καὶ δόλωμα.

Τὸ ἐξ ἀθερίνης δόλωμα πρὸς ἀλιεῖαν ἰχθύων.

ἀθερινολόγος ὁ, Ἀντικύθ. Κρήτ. κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀθερίνα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λόγος.

Ἀθερινεῖα, δ ἰδ.

ἀθερίνος ὁ, Ἰος Νάξ. Πάρ. Πελοπν. (Λακων.) Σίφν. Σῦρ. κ. ἀ. ἀθερινός Ἀνδρ. Ἰκαρ. Ἰων. (Κρήν.) Μεγίστ. Νάξ. Σύμ. Χίος κ. ἀ. ἀθερ'νός Ἀμοργ. Θήρ. ἀθερ'νός Ἀμοργ. ἀθιρ'νός Σάμ. ἀθ'ρινός Ἀθῆν. Αἴγιν. Μέγαρ. Πάρ. Σάμ. ἀτ-τερινός Χίος (Καρδάμ.) ἐθερινός Νάξ. Πάρ. Σύμ. ἐθερ'νός Θήρ. Κρήτ. Σέριφ. ἠθερινός Ἀμοργ. Ἰος Κεφαλλ. Κέως Πάρ. Πελοπν. (Μονεμβ.) Σῦρ. ἠερινός Κῶς ἀλαθρινός Αἴγιν.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἀθερίνους.

I) Ὁ ἰχθύς ἀθερίνα I, δ ἰδ. ἐνθ' ἄν.: Ἡ τρατί-τα ἐμάζεψε οὐλο ἠερινὸ Κῶς. Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. Μεγίστ. Σίφν. II) Δίκτυον πρὸς ἄγραν ἀθερίνης ἢ μικρῶν ἰχθύων Μεγίστ. Σύμ.: Ἐπῆρε τὸν ἀθερινὸ γὰρ τὰ πὰ τὰ μακρῇ δούλωμα Σύμ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀθερινεῖα. [**]

ἀθερινόψυχος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀθερ'νόψυχος Ἰων. (Κρήν.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀθερίνα καὶ ψυχή.

Μικρόψυχος, ἄτολμος, δευλὸς ἐνθ' ἄν.: Καλὰ καλὰ εἶν' ἀθερ'νόψυχος κ' εὐτὸς Ἀπύρανθ.

ἀθήριστα ἐπίρρ. πολλαχ. ἀθήριγα Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κόρινθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀθήριστος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Χωρὶς νὰ ἔχη θερίσει τις ἐνθ' ἄν.: Ἐχω ἀκόμα ἀθήριγα Καλάβρυτ. Συνών. ἄθερα.

ἀθήριστος ἐπίθ. κοιν. καὶ Καπ. Πόντ. ἀθήριστους Θράκ. (Αἰν.) ἀθέρ'στους βόρ. ἰδιώμ. ἀσέριτε Τσακων. ἀθήριγος Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Κεφαλλ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κόρινθ. Λακων.) Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. Χαλδ.) ἀθέρ'γος Θράκ. ἀθέρ'γους Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀθήριος Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) ἀθήρετος Πόντ. ἀθέρ'τος Δαρδανέλλ. (Ὁφρύν.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀθήριστος. Τὸ ἀθήρετος κατὰ τὰ παραγόμενα ἐκ τῶν περισπωμένων ρημάτων.

Ὁ μὴ θερισθεὶς ἐνθ' ἄν.: Κάμπος ἀθήριστος. Σιτάρι -χωράφι ἀθήριστο κοιν. Ἀθήριγ' πλαγιά Αἰτωλ. Χωράφι ἀθήριγα Κερασ. Τραπ. Χαλδ. || Φρ. Θερισμένο κὶ ἀθήριστο εἴ' ἀφήκανε (ἐπὶ σίτου κακῶς θερισθέντος) Βιθυν. (Κατιρ.) || Αἰνιγμ. Ἀσπαρτον κὶ ἀθήριγον, χρυσὸν κοκκωναρόπον (ἄλας) Κερασ. || Ἀσμ.

Πουλεῖ χωράφια ἀθήριστα, χωράφια θιρισμένα Αἰν.

Ἐχει χωράφια ἀθήριστα, θέλουν γὰρ θεριστοῦνε Καπ. Συνών. ἄθερος.

